

Ich erenner mich an ein Situation, dat es vill Johre her, do moot ich bes en der Ovend en der Schull blieve. Do wor jet met Eldere un Schüler un su wigger. Un ich hatt su ne Hunger. Da hatt ich ene nette Jung gefrog: "Kanns de mir vum City Center villleich ne Fesch metbränge un jet Ääpelschlot, domet ich üverhaup jet zo esse han?"

"Jo", säht e, "maach ich." Es e och brav gegange, wor ne leeve Kääl. Do kom e widder un hatt dat och schön verpack. Ich packe us un dat wor herrlich, ne schöne Ääpelschlot, dä ich vun dä Firma kannt. Un do pack ich dä Fesch us - do wor dä rüh!

Brückmann, Uwe (70): Rüche Fesch

ʔɪʒ_εɔʔene miʒ_an ʔeɪn ,zituats'jo:n dad_es fiɫe jo:və he:ɔ do mo:d_ɪfɪ bis ʔen de ʔo:vənt ʔen de ʃol bli:və ʔʊn do vo jet met ʔɛlten ʔʊn ʃy:lə ʔʊn zo vaɪtə ʔʊn_ɪfɪ:at sʊ nə hʊŋə ʔʊn da had_ɪʒ_əne nətə jʊŋː jəfʌɔːx kans də miɔ fɔm 'siti,sente fe'leɪfɪ nə feʃ met'bʌɛŋə ʔʊn jet ʔe:pəlʃlɔ:t:əmed_ɪʒ_øbe'hɔʊp jət:so ʔɛsə han jo zɛt_ə ma:ʌ_ɪfɪ ʔes_ə ʔox bʌaːf:əjanə vo nə le:və kɛ:l ʔʊn do ko:m_ə vide ʔʊn had:ad_ox ʃøːn fɛpakt ʔʊn ʔɪfɪ pakə ʔʊs ʔʊn da vo 'hɛɪɪfɪ nə ʃø:nə ʔe:pəlʃlɔ:t dɛ_ɪfɪ fʊn dɛ 'fɪʌma kant ʔʊn da pag_ɪfɪ dɛ feʃ ʔʊs ʔʊn do vo dɛ ʌyː